

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

راهنمای پایه‌ی سلول‌های خونی

تالیف: باربارا جی. بین

ترجمه: مهشید جانی

انتشارات ارسطو

(چاپ و نشر ایران)

۱۴۰۰

فهرست

- مقدمه ۴
- اختصارات ۶
- گستره خون و شمارش سلول های خون ۹
- ارزیابی گلبول های قرمز ۷۵
- ارزیابی گلبول های سفید و پلاکت ها ۱۱۱
- یافته های هماتولوژی در سلامتی و بیماری ۱۳۵
- سوالات خودآزمایی ۲۳۸

مقدمه

راهنمای پایه سلول‌های خونی به معرفی سلول‌های خونی طبیعی، غیر طبیعی و شمارش خون برای کارآموزان می‌پردازد خواه آن‌ها کارشناسان علوم آزمایشگاهی، دانشجویان پزشکی، کارآموزان هماتولوژی یا کارآموزان پزشکی باشند. این کتاب می‌تواند مکملی برای کتاب راهنمای کاربردی سلول‌های خونی (چاپ پنجم، وایلی-بلک‌ویل، آکسفورد، ۲۰۱۵) باشد که تصاویر تا حد زیادی از آن اقتباس شده است و برای کسب اطلاعات بیشتر و منابع مربوطه باید به آن مراجعه کرد. کتاب راهنمای پایه برخلاف کتاب سلول‌های خونی به دنبال جامع بودن نیست. این کتاب مفاهیم پایه اساسی را معرفی می‌کند یافته‌های خون‌شناسی را

در یک زمینه بالینی قرار می‌دهد و در آخر به خواننده اجازه می‌دهد دانش خود را بیازماید.

تمام تصاویر موجود در این کتاب به روش می-گرانولد-گیمسا (MGG) رنگ‌آمیزی شده است. اکثریت تصاویر با بزرگ‌نمایی مشابه گرفته شده‌اند به طوری که می‌توان آن‌ها را به راحتی با یکدیگر مقایسه کرد.

باربارا جی. بین

اختصارات

DNA ^۱	دئوکسی ریبونوکلئیک اسید
FBC ^۲	شمارش کامل سلول‌های خون
fl ^۳	فمتولیتتر
G۶PD ^۴	گلوکز ۶ فسفات دی‌هیدروژناز
Hb ^۵	غلظت هموگلوبین

^۱ Deoxyribonucleic acid

^۲ Full blood count

^۳ femtolitre

^۴ Glucose- ۶- phosphate dehydrogenase

^۵ Haemoglobin concentration

Hct ^۱	هماتوکریت
HDW ^۲	پهنای توزیع هموگلوبین
HPLC ^۳	کروماتوگرافی مایع با کارایی بالا
MCH ^۴	غلظت متوسط هموگلوبین
MCHC ^۵	غلظت متوسط هموگلوبین سلول
MCV ^۶	حجم متوسط سلول
MGG ^۷	می-گرانولد-گیمسا
NRBC ^۸	گلبول قرمز هسته دار

^۱ Haematocrit

^۲ Haemoglobin distribution width

^۳ High- performance liquid chromatography

^۴ Mean cell haemoglobin

^۵ Mean cell haemoglobin concentration

^۶ Mean cell volume

^۷ May-Grünwald-Giemsa

^۸ Nucleated red blood cell

PCV ^۱	حجم سلول فشرده شده
pg ^۲	پیکوگرم
RBC ^۳	تعداد گلبول قرمز
RDW ^۴	پهنای توزیع گلبول قرمز
RNA ^۵	ریبونوکلئیک اسید
WBC ^۶	تعداد گلبول سفید

^۱ Packed cell volume

^۲ Picogram

^۳ Red blood cell count

^۴ Red cell distribution width

^۵ Ribonucleic acid

^۶ White blood cell count

فصل اول

گستره خون و شمارش سلول‌های خون

خون

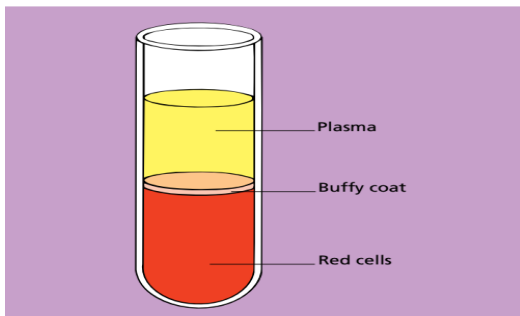
خون مایعی حیات بخش است که از طریق قلب و رگ‌های خونی به گردش در می‌آید. خون اکسیژن و مواد مغذی را به بافت‌ها و مواد زائد را به ریه‌ها، کبد و کلیه‌ها که در آن‌ها از بدن خارج می‌گردد انتقال می‌دهد. معمولاً هنگامی که خون از بدن گرفته می‌شود یک لخته خونی جامد را تشکیل می‌دهد. اما اگر از لخته شدن با مخلوط کردن با مواد ضد انعقاد جلوگیری شود، خون تحت تاثیر گرانش به ۳ لایه جدا می‌گردد. (تصویر ۱-۱) لایه تحتانی قرمز رنگ است و از گلبول‌های قرمز تشکیل شده است. لایه فوقانی روشن و زرد کم‌رنگ است که پلاسما نامیده می‌شود و متشکل

از نمک‌های مختلف و پروتئین‌های حل شده در آب است. در بین آن‌ها لایه‌ای تشکیل می‌گردد که به خاطر رنگ زرد یا زرد مایل به سفیدش بافی-کوت نامیده می‌شود. بافی‌کوت اساساً از سلول‌های متنوعی که مجموعاً گلبول‌های سفید نامیده می‌شوند تشکیل شده است. بعلاوه قطعات کوچک سلولی وجود دارد که پلاکت نامیده می‌شود و در لخته شدن خون نقش دارند.

گستره خون

اگرچه می‌توان نسبت گلبول‌های قرمز و سفید را در لوله رسوب‌گذاری خون قضاوت کرد اما اگر خون به دقت مخلوط شده و یک لایه نازک روی اسلایدی شیشه‌ای برای تشکیل یک گستره‌ی خونی پخش شود می‌توان اطلاعات بیشتری را کسب کرد. سپس سلول‌های خونی در مجاورت

الکل متانول فرآیندی که به آن تثبیت^۱ گفته می‌شود حفظ می‌شوند. گستره ثابت شده با ترکیبی از رنگ‌ها، رنگ می‌گیرد به طوری که تک تک سلول‌ها را زمانی که با میکروسکوپ مورد بررسی قرار می‌گیرند می‌توان تشخیص داد.

(تصویر ۱-۱) دیاگرام یک لوله ضد انعقاد خون که رسوب کرده، جداسازی خون به گلبول‌های قرمز، بافی کوت (گلبول‌های سفید، پلاکت) و پلاسما را نشان می‌دهد.

^۱ Fixation

پس از رنگ‌آمیزی، رنگ گلبول‌های قرمز بهبود یافته و گلبول‌های سفید و پلاکت‌ها که تا قبل از این شفاف و بی‌رنگ بودند تنوعی از رنگ‌ها را بدست می‌آورند و امکان تشخیص ساختار دقیق آن‌ها میسر می‌گردد. یکی از رایج‌ترین ترکیب‌های رنگی که برای رنگ‌آمیزی سلول‌های خونی استفاده می‌شود (می-گرانولد گیمسا)^۱ است، که به نام مخترعان آن نام‌گذاری شده است. تمام تصاویر موجود از گستره‌های خونی در این کتاب با تکنیک MGG رنگ گرفته‌اند.

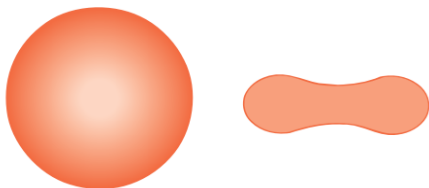
گلبول‌های قرمز

بیشترین تعداد سلول‌ها در یک گستره خونی گلبول‌های قرمز هستند که به نام اریتروسیت‌ها شناخته شده‌اند. گلبول‌های قرمز نرمال دیسک شکل‌اند و در مرکز نازک هستند (تصویر ۱-۲). در

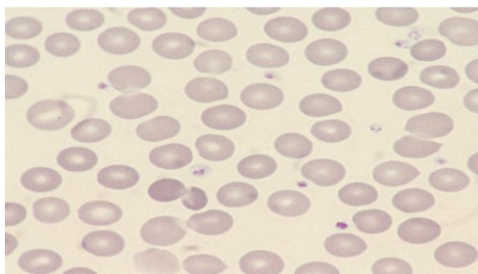
^۱ May-Grünwald-Giemsa (MGG)

نتیجه در گستره خونی رنگ شده گلبول‌های قرمز دارای حاشیه‌ی دایره‌ای و منطقه مرکزی کم‌رنگ هستند (تصویر ۳-۱). گلبول‌های قرمز رنگ مایل به صورتی - قهوه‌ای خود را مرهون حضور پروتئین پیچیده هموگلوبین که عمده ماده تشکیل دهنده آن‌ها است هستند. بهبود رنگ آن‌ها در گستره رنگ‌آمیزی شده به این دلیل است که هموگلوبین ائوزین را جذب می‌کند. ائوزین یکی از رنگ‌های موجود در رنگ‌آمیزی MGG است. در بدن هموگلوبین گلبول‌های قرمز در ریه‌ها با اکسیژن استنشاق شده از هوا ترکیب و اکسیژن را به بافت‌ها حمل می‌کند که برای فرآیندهای متابولیکی برای تولید انرژی بدن مورد نیاز است. گلبول‌های قرمز در برخی از گونه‌ها دارای هسته اند با این حال در انسان گلبول‌های قرمز بالغ فاقد هسته هستند. گلبول‌های قرمز در مغز استخوان تولید

می‌شوند و اغلب هسته‌ی خودشان را زمانی که به جریان خون آزاد می‌شوند از دست می‌دهند.

(تصویر ۱-۲) دیاگرام یک گلبول قرمز از بالا و از مقطع نشان داده شده است.

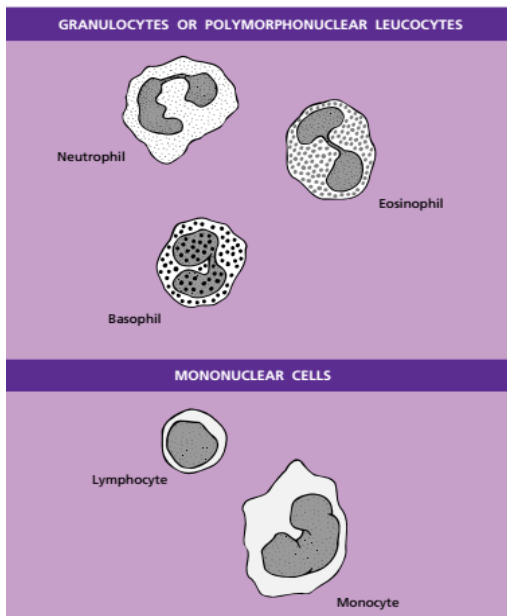
(تصویر ۱-۳) گلبول‌های قرمز نرمال (اریتروسیت‌ها) تنوع کمی در اندازه و شکل نشان می‌دهند، حاشیه تقریبی گرد و مرکز کوچک کم‌رنگ در برخی از سلول‌ها وجود دارد.

ساختارهای بنفش رنگ کوچک بین گلبول‌های قرمز، پلاکت‌ها هستند.

گلبول‌های سفید

در افراد سالم دست کم پنج نوع از گلبول‌های سفید یا لکوسیت‌ها در گردش خون وجود دارند. برخلاف گلبول‌های قرمز، گلبول‌های سفید هسته‌های خود را حفظ کرده‌اند. بنابراین سلول از هسته و سیتوپلاسم ساخته شده است. سیتوپلاسم مکان سنتز پروتئین و سایر عملکردهای سلولی است. هسته متشکل از کروماتین است که عمدتاً از دئوکسی‌ریبونوکلئیک اسید (DNA) که حامل پیام‌های ژنتیکی است تشکیل شده است. پیام‌های ژنتیکی از هسته به سیتوپلاسم توسط ریبونوکلئیک اسید (RNA) منتقل می‌شوند. گلبول‌های سفید به گرانولوسیت‌ها (که به عنوان لکوسیت‌ها پلی‌مورفونوکلئال شناخته شده‌اند) و

سلول‌های تک هسته‌ای تقسیم می‌شوند. سه نوع گرانولوسیت و دو نوع سلول تک هسته‌ای وجود دارد (تصویر ۱-۴).

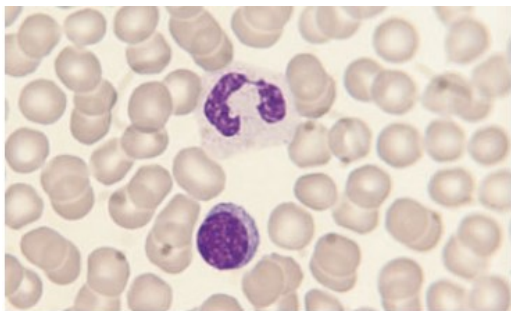
(تصویر ۱-۴) دیاگرامی که نشان می‌دهد چگونه گلبول‌های سفید تقسیم بندی شده‌اند.

نام آن‌ها بسیار منطقی نبوده اما برای مدت زمان طولانی مورد استفاده قرار گرفته و به طور کلی پذیرفته شده است. گرانولوسیت‌ها به این نام خوانده می‌شوند چون سیتوپلاسم آن‌ها حاوی گرانول‌های برجسته‌ای است. با این حال مونوسیت‌ها و بعضی از لنفوسیت‌ها نیز دارای گرانول هستند. اصطلاح هسته چند شکلی لکوسیت به شکل هسته‌های متنوع بر می‌گردد که مشخصه گرانولوسیت‌ها است. اصطلاح سلول تک هسته‌ای به این معنی است که سلول تنها یک هسته واحد دارد. عملکرد لکوسیت‌های متنوع در جدول ۱-۱ خلاصه شده است.

نوتروفیل‌ها:

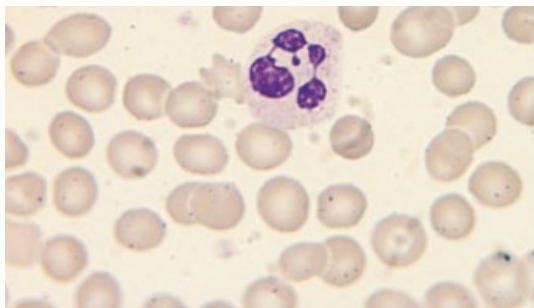
نوتروفیل‌ها (تصویر ۵-۱) واجد هسته‌هایی هستند که رنگ بنفش می‌گیرند و به دو تا پنج قطعه یا لوب تقسیم می‌شوند. لوب‌ها با یک رشته نازک یا

رشته‌ای از مواد هسته‌ای از هم جدا شده‌اند. سیتوپلاسم هسته‌ای ناهمگن است. سیتوپلاسم نوتروفیل آبی کم‌رنگ است و با گرانول‌های بنفش رنگی انباشته شده است. گرانول‌های نوتروفیل‌ها به عنوان خنثی دوست شناخته می‌شوند چون رنگ خود را از هر دو جزء رنگ اسیدی و بازی می‌گیرند.

(تصویر ۵-۱) یک نوتروفیل طبیعی با هسته دو قسمتی و سیتوپلاسم حاوی گرانول‌های بنفش رنگ. سایر سلول‌های واجد هسته لنفوسیت‌های کوچک هستند.

در زنان نسبتی از نوتروفیل‌ها دارای یک لوب کوچک (برجستگی از هسته) است که drum strick نامیده می‌شود و نشان دهنده کروموزوم X غیر فعال است. نوتروفیل‌ها در مغز استخوان تولید می‌شوند. نوتروفیل‌ها ۶ تا ۱۰ ساعت قبل از این‌که از مویرگ‌ها خارج شده و به بافت‌ها بروند در جریان خون هستند. عملکرد عمده‌ی نوتروفیل‌ها مانند فاگوسیتوزهای بافت است و به موضع عفونت یا التهاب جایی که در هضم، کشتن و تجزیه باکتری‌ها شرکت می‌کنند می‌روند. حرکت به موضع عفونت و التهاب فرآیندی است که به عنوان کموتاکسیک شناخته شده است، این فرآیند در پاسخ به فعالیت اجزاء کمپلمان و سیگنال‌های شیمیایی آزاد شده توسط انواعی از سلول‌ها به وقوع می‌پیوندد. فرآیند هضم باکتری‌ها به عنوان فاگوسیتوز شناخته شده است.

(تصویر ۱-۶) نوتروفیل طبیعی یک زن که نشان دهنده هسته ای با چهار لوب و drum strick است.

جدول ۱-۱ عملکرد لکوسیت ها:

عملکرد عمده	سلول
به عنصر عفونت زبا با فرآیندی به نام کموتاکسیک جذب می شوند، بلعیدن میکروارگانیسم ها و از بین بردن آنها با فرآیندی به نام فاگوسیتوز.	نوتروفیل
عملکردی مشابه نوتروفیل دارد، بعلاوه اینکه به کنترل عفونت های انگلی کمک می کند. دارای نقش در پاسخ های آلرژیکی است.	ائوزینوفیل
نقش مهمی در واکنش های ازدیاد حساسیت فوری، پاسخ های آلرژیک و التهابی و در کنترل عفونت های انگلی دارد.	بازوفیل

پاسخ های ایمنی را واسطه گری می کند.

لنفوسیت های B بالغ تبدیل به پلازما سل می گردند که آنتی بادی

ترشح می کنند. (ایمنی همورال)

لنفوسیت های T به سلول هایی که

توسط آنتی ژن های خارجی و

سلول هایی که توسط آنتی بادی

پوشیده شده اند حمله می کنند، و

می توانند در کمک کردن و سرکوب

سلول ها (بخشی از ایمنی به واسطه

سلولی) مشارکت کنند.

لنفوسیت های کشنده طبیعی (سلول

های NK) به سلول های توموری

حمله می کنند. (بخشی از ایمنی به

واسطه ی سلولی)

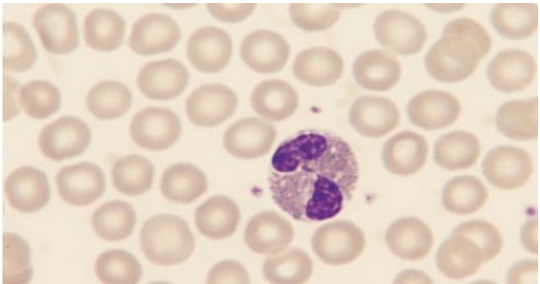
لنفوسیت

در فاگوسیتوز و کشتن میکروارگانیس‌ها شامل مایکوباکتریوم‌ها و قارچ‌ها نقش دارد. فاگوسیتوز سلول‌ها یا ارگانیس‌هایی که با ایمونوگلوبین یا کمپلمان باند شده‌اند، فاگوسیتوز سلول‌های مرده یا آسیب دیده، ارائه دهنده آنتی ژن به سلول‌های سیستم ایمنی هستند، مهاجرت به بافت‌هایی که در آنجا متمایز می‌شوند و تبدیل شدن به فاگوسیتوزهای طولانی عمر و سلول‌های ارائه دهنده‌ی آنتی ژن که به عنوان ماکروفاژ شناخته می‌شوند.

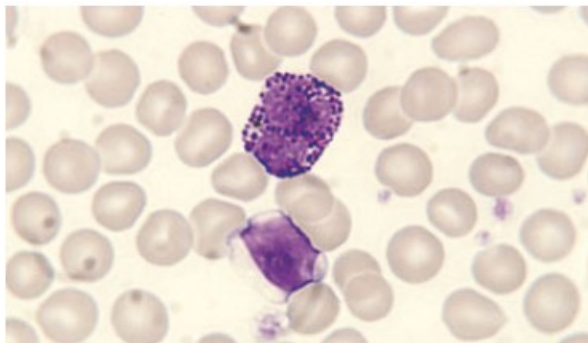
مونوسیت

اُوزینوفیل‌ها:

اُوزینوفیل‌ها (تصویر ۷-۱) معمولاً دارای هسته‌هایی دو لوبی و سیتوپلاسم آبی کم‌رنگ هستند که با گرانول‌های نارنجی، قرمز قابل انکسار انباشته شده‌اند، گرانول‌های اُوزینوفیل (اُوزین دوست) نامیده می‌شوند. زیرا رنگ اسیدی اُوزین را جذب می‌کنند. اُوزینوفیل‌ها در مغز استخوان تولید می‌شوند و قبل از اینکه به بافت‌ها مهاجرت کنند در جریان خون به مدت ۶ ساعت به گردش در می‌آیند.

(تصویر ۷-۱) یک اُوزینوفیل طبیعی دو لوبه با سیتوپلاسم انباشته شده با گرانول‌های قرمز و نارنجی

(تصویر ۸-۱) یک بازوفیل طبیعی، هسته دارای ۳ لوب است. سیتوپلاسم با گرانول های بنفش بزرگ انباشته شده است.

به محرک های کموتاکسیک پاسخ می دهند، فاگوسیتیک هستند و می توانند ارگانیسم های خورده شده را از بین ببرند. در دفاع بدن در برابر انگل های بافتی مهم هستند، قادر به خارج ساختن محتوای گرانول های سلولی اضافه خود هستند. شدیداً برای انگل های بزرگ مضر هستند.

اُئوزینوفیل‌ها همچنین در واکنش‌های آلرژیک
دخیل هستند.

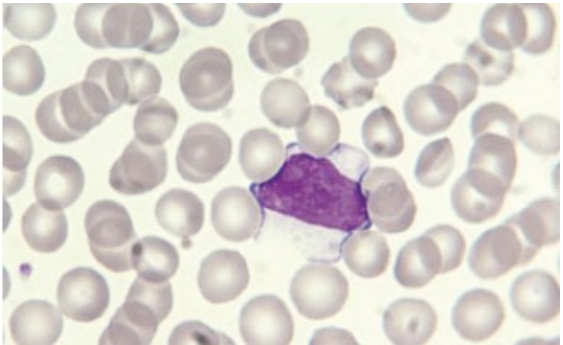
بازوفیل‌ها:

بازوفیل‌ها (تصویر ۸-۱) دارای هسته‌های لوبوله
هستند که اغلب با گرانول‌های بنفش رنگ بزرگ
انباشته شده و سیتوپلاسم آبی کم‌رنگ دارند،
گرانول‌های بازوفیل (باز دوست) نامیده می‌شوند
زیرا مواد بازی رنگ مانند متیلن بلو را جذب
می‌کنند. در حقیقت آن‌ها با رنگ بازی،
متاکارماتیک^۱ هستند، به این معنا که گرانول‌ها با
رنگ آبی برای تولید رنگ بنفش واکنش می‌دهند.
بازوفیل‌ها در مغز استخوان تولید می‌شوند و تعداد
کمی از آن‌ها در جریان خون قبل از مهاجرت به
بافت در گردش هستند. در پاسخ‌های آلرژیک و
التهابی نقش دارند.

^۱ Metachromatically

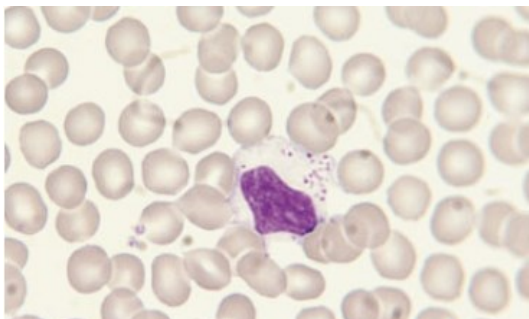
لنفوسیت‌ها:

لنفوسیت‌ها دومین فراوانی را بعد از نوتروفیل‌ها در گردش خون دارند. کوچک‌تر از گرانولوسیت‌ها، با حاشیه‌ی گرد و تا حدودی نامنظم هستند و سیتوپلاسم آبی کم‌رنگ و شفاف دارند.

(تصویر ۹-۱) یک لنفوسیت بزرگ که هسته‌ای با تراکم کمتر نسبت به لنفوسیت‌های کوچک دارد، سیتوپلاسم آبی کم‌رنگ و شفاف دارد. یک هستک بالای سمت چپ هسته آشکار است.

بعضی از لنفوسیت‌ها دارای تعداد متغیری از گرانول‌های آزروفیل (صورتی-بنفش) هستند. لنفوسیت‌ها به سه دسته مورفولوژیکی بسته به اندازه، مقدار سیتوپلاسم و وجود یا عدم وجود گرانول‌های سیتوپلاسمی تقسیم می‌شوند. این تقسیم بندی‌ها شامل لنفوسیت‌های کوچک (تصویر ۵-۱) لنفوسیت‌های بزرگ (تصویر ۹-۱) و لنفوسیت‌های بزرگ دانه ای (تصویر ۱۰-۱) است، لنفوسیت‌های کوچک بیشترین تعداد را دارند. کروماتین هسته‌ای لنفوسیت‌ها (بخصوص در لنفوسیت‌های کوچک) ممکن است متراکم و یکنواخت باشد یا با رنگ‌آمیزی روشن و تا حدودی ناهمگن (به‌ویژه در لنفوسیت‌های بزرگ) باشد.

(تصویر ۱۰-۱) یک لنفوسیت بزرگ گرانولار تعداد متوسطی از برجستگی‌های گرانولی آزروفیلی را در سیتوپلاسم شفاف خود نشان می‌دهد.

گاهی لنفوسیت‌های طبیعی ساختارهای مجزایی را نشان می‌دهند، اما لنفوسیت‌های فرد بیمار ساختارهای بی‌رنگی را در هسته نشان می‌دهند. لنفوسیت‌ها از سلول‌های بنیادی لنفوئیدی در مغز استخوان و احتمالاً تیموس تولید می‌شوند. عملکرد آن‌ها در بافت‌هایی مانند گره‌های لنفاوی، طحال، لوزه‌ها و بافت‌های لنفوئیدی مرتبط با غشاهای مخاطی است. در جریان خون گردش می‌کنند وارد